

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det ligger i forlængelse af hr. Ole Sohns eftertankestatement.

Ministeren siger, at der er folk, der gerne vil gå på deltid, men bliver forhindret i det af andre lønmodtagere og af arbejdsgiverne. Det, man så gør med dette forslag, er at fjerne den forhindring, der skyldes andre lønmodtagere, men man fjerner ikke den forhindring, der skyldes arbejdsgiverne. Arbejdsgiverne har præcis den samme ret til at forhindre folk i at gå på deltid, som de altid har haft.

Derfor bliver vi bare nødt til at konstatere, at det jo efterhånden er en fuldstændig klar tilståelsessag, og vi har i hvert fald fået det ud af det, at det ikke specielt handler om at give nogle lønmodtagere nogle rettigheder. Det gælder om at få rykket forholdet på arbejdspladserne mellem arbejdsgiverne og lønmodtagerne til fordel for arbejdsgiverne.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil starte med at opfordre beskæftigelsesministeren så kraftigt, jeg overhovedet kan, til at trække dette lovforslag tilbage. Det skaber splid alle vegne, og det giver arbejdsgiveren en ensidig ret til at sætte folk på deltid. Der er kommet nogle små kosmetiske forbedringer, som har givet sig udslag i, at et par enkelte kommaer er flyttet i lovtæksten til glæde for Dansk Folkeparti, men det ændrer ikke ved det grundlæggende: regeringen vil få voldsomme problemer med arbejdsmarkedet.

Det kan godt være, at ministeren synes, det er en ganske lille sag, men det er bekendt for mig og oplyst for mig, at dette skulle være den mest omfattende sag i Folketingets historie med alle de deputationer og udvalg, sagsmængden, spørgsmålene osv. Uanset om ministeren går i sin egen lille verden og tror, at det er en lillebitte sag, er det faktisk den største sag, Folketinget har behandlet, hr. beskæftigelsesminister, og det viser, at der ikke er ret mange, der er enige i behovet for denne ændring. Træk dog lovforslaget og lad os finde nogle ordentlige løsninger i stedet for dette uigennemtænkte miskmask af et lovforslag!

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil godt sige til beskæftigelsesministeren, at når denne sag er blevet til en stor sag, er det jo,

fordi det er første gang i historien, at man fra Folketingets side angriber løn- og arbejdstidsforhold.

Vi kunne forstå det, hvis det var sådan, at vi var i den situation, at der var modstand imod, at folk fik deltid. Men vi har, som ministeren ganske rigtigt siger, modtaget 90 deputationer, og der er ingen af dem, der har kunnet tilkendegive, at de har haft problemer. Var der endelig nogle enkelte, der sagde eller skrev noget herom, var det jo sådan set ikke på grund af arbejdskammeraterne og tillidsmanden. Nej, det var, fordi ministerens udtryk, at mennesket kommer først, i virkeligheden betyder, at arbejdsgiveren kommer først.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

På en eller anden måde er det jo meget fair, at ministeren svarer for sig nu. Det har jo været en dårlig sag, så et sidste forsøg på at hale den hjem som en god sag, skal jeg da ikke kritisere ministeren for, og jeg skal da heller ikke kritisere, at ministeren bruger det gamle trick med at fremhæve én fra oppositionspartierne på bekostning af andre.

Socialdemokratiet har ikke tænkt konstruktivt, men det har hr. Ole Sohn til gengæld gjort, siger ministeren. Ja, det har hr. Ole Sohn gjort temmelig mange gange, også da vi lavede det fælles betækningsbidrag, hvor det netop blev beskrevet, at et mindretal her i Tinget synes, det ville være rigtigt at få deltid. Men med hensyn til midlet – det, der kunne fremme, at vi hver især på det danske arbejdsmarked fik de muligheder – fandt vi, det var rigtigt at gøre det på den anden måde, for det var jo kun derigennem, det kunne lade sig gøre.

Men det er fair nok, minister. Sådan er det jo! Der skal være den sædvanlige taktik, det er jo den overordnede skabelon, men kan det ikke passe, at ministeren engang har sagt, at ikke alt kan klares ved lov? Denne sag er meget uegnet til at klares ved lov.

Ministeren gør meget ud af at gøre det til en stor forskel om, hvem der tror på den enkelte. Men ministeren pakker det ind, ministeren forholder sig desværre ikke til virkeligheden, og virkeligheden er, at forholdet mellem den enkelte lønmodtager og arbejdsgiveren bliver ulige, efter at ministeren har lavet denne lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.